

Sygn. akt I C 1290/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Dalba

Protokolant: Marta Kobylińska

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa m. s. W.

przeciwko D. Ś.i P. G.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego P. G.na rzecz powoda m. s. W.kwotę 7.561,97 zł (siedem tysięcy pięćset sześćdziesiąt jeden złotych i dziewięćdziesiąt siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 maja 2013 r. do dnia zapłaty przy czym odpowiedzialność pozwanego P. G.w powyższym zakresie jest odpowiedzialnością in solidum z odpowiedzialnością D. Ś., wobec której został wydany wyrok częściowy zaoczny w dniu 06 listopada 2013 r. w sprawie I C 1290/13 przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie tj. zastrzegając, że spełnienie świadczenia przez któregośkolwiek z pozwanych zwalnia do wysokości dokonanej zapłaty drugiego pozwanego;

2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

3. zasądza od pozwanego P. G.na rzecz powoda m. s. W.kwotę 1.852,38 zł (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt dwa złote i trzydzieści osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 984,- zł (dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przy czym odpowiedzialność pozwanego P. G.w powyższym zakresie odpowiedzialnością in solidum z odpowiedzialnością D. Ś., wobec której został wydany wyrok częściowy zaoczny w dniu 06 listopada 2013 r. w sprawie I C 1290/13 przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie tj. zastrzegając, że spełnienie świadczenia przez któregośkolwiek z pozwanych zwalnia do wysokości dokonanej zapłaty drugiego pozwanego;

4. nakazuje pobrać od powoda m. s. W.na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie kwotę 708,- zł (siedemset osiem złotych) tytułem nieuiszczonej części zaliczki na wynagrodzenie kuratora wyłożonej tymczasowo przez Skarb Państwa;

5. nakazuje pobrać od pozwanego P. G.na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie kwotę 492,- zł (czterysta dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu części zaliczki na wynagrodzenie kuratora wyłożonej tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 1290/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 04 kwietnia 2014 r. dotyczącego pozwanego P. G.

Pozwem z dnia 17 maja 2013 r. (data nadania w urzędzie pocztowym k. 17) powód m. s. W.– Zakład (...)w dzielnicy Ś.m. s. W.Administracja (...)nr 3 domagała się od pozwanych D. Ś.i P. G.zapłaty solidarnie na swoją rzecz kwoty 18.358,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 maja 2013 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanych solidarnie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wniósł również o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego P. G.(pozew k. 1 i nast.).

Na rozprawie w dniu 6 listopada 2013 r. (protokół k. 27) pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

W dniu 6 listopada 2013 r. na rozprawie wydano postanowienie, na mocy którego ustanowiono dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego P. G.kuratora w osobie A. B.i zarządzono publiczne ogłoszenie w budynku sądowym i Urzędzie Gminy właściwym dla ostatniego miejsca zamieszkania pozwanego o ustanowieniu kuratora na okres 1 miesiąca (k. 28).

W dniu 6 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy wydał w stosunku do pozwanej D. Ś. wyrok częściowy zaoczny, w którym zasądził od niej na rzecz powoda kwotę 18.358,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 maja 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 3.318 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 30). Wyrok ten nie został zaskarżony sprzeciwem.

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 lutego 2014 r. (data prezentaty k. 42) kurator pozwanego P. G.wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut przedawnienia części roszczeń i bezzasadność pozostałej części.

W piśmie z dnia 21 marca 2014 r. pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie (pismo k. 55 – 58).

Na rozprawie w dniu 21 marca 2014 r. (protokół k. 70) strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany P. G.zamieszkiwał wraz z innymi osobami – w tym pozwaną D. Ś.- w lokalu mieszkalnym nr (...)położonym przy ul. (...)w W.. Lokal ten należy do zasobów mieszkaniowych powoda m. s. W.(okoliczność bezsporna).

W dniu 16 marca 2009 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie w sprawie z powództwa m. s. W.o sygn. akt I C 1801/08 wydał wyrok zaoczny, w którym nakazał pozwanym P. G. (2), P. G., M. G., D. Ś.i G. G.opróźnienie i opuszczenie przedmiotowego lokalu mieszkalnego i wydanie go powodowi, ustalając, że pozwanym nie przysługuje prawo do lokalu socjalnego, a także zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 320 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności (kopia wyroku - k. 4).

Pozwany do dnia 21 kwietnia 2011 r. zajmował przedmiotowy lokal wraz z pozwaną D. Ś. bez tytułu prawnego. W tym dniu powód został wprowadzony w posiadanie lokalu przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe (kopia protokołu komorniczego z dnia 21 kwietnia 2011 r. - k. 5).

Z tytułu bezumownego korzystania z lokalu powstał obowiązek uiszczenia odszkodowania na rzecz właściciela lokalu, który obciążał m.in. pozwanego. Pozwany jednakże nie regulował swoich zobowiązań z tego tytułu. Kwota zaległości – według zestawienia powoda - wyniosła do dnia zwrotu lokalu 18.358,18 zł, na którą to sumę złożyła się kwota 12.940,86 zł z tytułu należności głównej oraz kwota 5.417,32 zł z tytułu odsetek ustawowych (wykaz zaległości k. 7 – 8, kartoteka konta za okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 30 maja 2012 r. k. 9 – 12).

Natomiast nieprzedawniona i udowodniona kwota odszkodowania to: 5.829,47 zł., a razem z odsetkami to 7.538,78 zł., udowodniona kwota mediów to 18,48 zł., odsetek od opłat za media to 4,71 zł., co łącznie daje kwotę 7.561,97 zł. (por. wywody jak niżej, k. 67 dot. mediów)

W okresie od dnia wydania wyroku w sprawie o eksmisję do dnia wniesienia pozwu zmianie ulegała wysokość odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu. W dniu zwrotu lokalu wynosiła ona 447,09 zł (zawiadomienie z dnia 24 marca 2011 r. k. 66).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Ich wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu, zaś żadna ze stron nie zakwestionowała ich mocy dowodowej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione, ale jedynie do kwoty 7.561,97 zł.

Według art. 18. ust. 1 ustawy o ochronie praw lokatorów osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu co do zasady odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu.

Nie można uznać w pełni racji kuratora pozwanego, który wskazuje, że roszczenie powoda co do zasady i wysokości nie zostało udowodnione. Zarówno wykaz zaległości, jak i kartoteka konta ukazują, w jaki sposób wyliczono należność dochodzoną pozwem. Kryteria ustalenia wysokości odszkodowania zostały natomiast ujęte w piśmie pełnomocnika powoda z dnia 21 marca 2014 r. Sąd Rejonowy nie znalazł powodu, by całkowicie zdyskredytować te dokumenty jako nieprzydatne dla postępowania.

Nie jest także zasadny zarzut, że powód nie wykazał, że pozwany P. G. faktycznie zamieszkiwał w lokalu aż do dnia 21 kwietnia 2011 r., kiedy to nastąpiło wydanie lokalu powodowi. Z akt sprawy wynika, że pozwany przez cały omawiany okres zameldowany był w przedmiotowym lokalu, a jego wymeldowanie w trybie administracyjnym nastąpiło dopiero w dniu 11 października 2011 r. Należy przy tym zauważyć, że pojęcie „zajmowanie lokalu” nie musi oznaczać stałej fizycznej obecności danej osoby w tym lokalu. Wystarczająca jest informacja, że dana osoba figuruje w kartotece danego lokalu i na tej podstawie jest obowiązana do ponoszenia opłat związanych z jego utrzymaniem. Bezspornym w sprawie jest ponadto, że pozwany został zobowiązany na mocy wyroku z dnia 16 marca 2009 r. w sprawie I C 1801/08 do opuszczenia lokalu i wydania go powodowi i od tej pory musi być uważany za osobę nieposiadającą tytułu prawnego do zajmowania lokalu.

Należy natomiast przyznać rację kuratorowi pozwanego, który w odpowiedzi na pozew podniósł zarzut przedawnienia części roszczenia. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 18 maja 2012 r., IV CSK 490/12, odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu, przewidziane w art. 18 ustawy o ochronie praw lokatorów, zaliczane jest do roszczeń okresowych w rozumieniu art. 118 k.c. W związku z tym podlega trzyletniemu okresowi przedawnienia. Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela ten pogląd. Przyjął przy tym należy, iż kwota odszkodowania za każdy miesiąc przedawnia się w odrębnym terminie, wynikającym z terminu jej płatności. Okres przedawnienia poszczególnych kwot w niniejszej sprawie przerwało niewątpliwie wniesienie pozwu w dniu 20 maja 2013 r., albowiem jest to jedna z czynności przerywających bieg przedawnienia określonych w art. 123 § 1 pkt 1 k.c. Zatem jedynie roszczenia w tej dacie nieprzedawnione (tj. wymagalne po dniu 20 maja 2010 r.) mogą być skutecznie dochodzone w postępowaniu przed sądem.

Wątpliwości Sądu wzbudził natomiast sposób wyliczenia kwoty żądanej pozwem. W niniejszej sprawie powód wskazał – przy pomocy wykazu zaległości – że dług powstał od dnia 10 października 2009 r. i systematycznie rósł aż do dnia 10 kwietnia 2011 r., kiedy osiągnął wysokość 12.940,86 zł. Od tej kwoty powód wyliczył odsetki w łącznej kwocie 5.417,32 zł. Wynika z tego zestawienia, iż w żądanej pozwem sumie mieszczą się także opłaty za media za wymieniony okres. Nie można jednakże podzielić takiego stanowiska powoda, gdyż odszkodowanie określone w art. 18 ustawy o ochronie praw lokatorów – co do zasady – odpowiadać winno wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu, a poza zakresem tego odszkodowania pozostają należności z tytułu mediów. Wysokość tego odszkodowania na terenie m. s. W. określana jest obecnie przez obwieszczenie Wojewody Mazowieckiego w sprawie ustalenia wysokości

wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzeniowego 1 m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych, przy czym w skali roku jest to kwota odpowiadająca 3% tego wskaźnika. Daną kwotę należy pomnożyć przez 3%, a następnie przez powierzchnię danego lokalu wyrażoną w metrach kwadratowych, by uzyskać sumę należnego odszkodowania za bezumowne korzystanie z tego lokalu. Przedmiotowy lokal ma powierzchnię 25,68 m². Na przestrzeni lat wskaźnik ten ulegał zmianom, przy czym określa się go w sposób kwotowy i wynosił on w skali roku:

- od dnia 1 października 2008 r. do dnia 31 marca 2009 r. 4.905 zł,
- od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 30 września 2009 r. 5.463 zł,
- od dnia 1 października 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. 5.536,40 zł,
- od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 30 września 2010 r. 5.912 zł,
- od dnia 1 października 2010 r. do dnia 31 marca 2011 r. 7.060 zł,
- od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 30 września 2011 r. 6.963 zł.

Przy powyższych kwotach miesięczne odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu będącego przedmiotem niniejszego postępowania (z zastosowaniem przelicznika: 3% * kwota miesięczna odszkodowania * powierzchnia lokalu) kształtuje się zatem następująco:

- od dnia 1 października 2008 r. do dnia 31 marca 2009 r. 314,84 zł,
- od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 30 września 2009 r. 350,79 zł,
- od dnia 1 października 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. 355,41 zł,
- od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 30 września 2010 r. 379,55 zł,
- od dnia 1 października 2010 r. do dnia 31 marca 2011 r. 453,25 zł,
- od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 30 września 2011 r. 447,09 zł.

Ponadto w wykazie zaległości niewłaściwie zostały wskazane daty, od których naliczane są odsetki z tytułu nieterminowej płatności odszkodowania. Jak wynika z art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie praw lokatorów, odszkodowanie winno być uiszczane „co miesiąc”. Jako „miesiąc” należy tu rozumieć pełen miesiąc kalendarzowy od pierwszego do ostatniego dnia tego miesiąca, zaś dniem wymagalności roszczenia jest pierwszy dzień miesiąca następnego, nie zaś – jak chce powód – dziesiąty dzień miesiąca, w którym płatność powinna być dokonana. Trzeba przy tym pamiętać, że uwzględnieniu w niniejszym postępowaniu mogą podlegać roszczenia nieprzedawnione w dniu wniesienia pozwu, zatem wymagalne po dniu 20 maja 2010 r. (3 lata przed wniesieniem pozwu). Przy tym założeniu rzeczywista kwota zaległości za poszczególne okresy wynosi:

- od dnia 20 maj 2010 r. do dnia 31 maja 2010 r. – 250,50 zł + odsetki ustawowe w kwocie 92,25 zł,
- czerwiec 2010 r. - 379, 55 zł + odsetki 135,72 zł,
- lipiec 2010 r. - 379, 55 zł + odsetki 131,40 zł,
- sierpień 2010 r. - 379, 55 zł + odsetki 127,34 zł,
- wrzesień 2010 r. - 379, 55 zł + odsetki 123,29 zł,
- październik 2010 r. - 453,25 zł + odsetki 142,22 zł,

- listopad 2010 r. - 453,25 zł + odsetki 137,38 zł,
- grudzień 2010 r. - 453,25 zł + odsetki 132,05 zł,
- styczeń 2011 r. - 453,25 zł + odsetki 127,37 zł,
- luty 2011 r. - 453,25 zł + odsetki 122,85 zł,
- marzec 2011 r. - 453,25 zł + odsetki 117,85 zł,
- kwiecień 2011 r. - 447,09 zł + odsetki 111,31 zł,
- maj 2011 r. - 447,09 zł + odsetki 106,53 zł,
- czerwiec 2011 r. - 447,09 zł + odsetki 101,75 zł.

Powyższe wyliczenia dają kwotę główną 5.829,47 zł z tytułu kwoty głównej oraz kwotę 1.709,31 zł z tytułu odsetek, zatem suma odszkodowania wraz z odsetkami wynosi 7.538,78 zł. Do powyższej kwoty zostało dodane ponadto rozliczenie mediów według zawiadomienia na k. 67 akt sprawy. Wynosi ono 18,48 zł, zaś po dodaniu odsetek ustawowych w kwocie 4,71 zł suma ta kształtuje się na poziomie 23,19 zł, co po dodaniu do sumy odszkodowania i odsetek daje kwotę 7.561,97 zł.

Taką też kwotę zasądził od pozwanego P. G. Sąd w punkcie 1 orzeczenia, ponieważ do tej wysokości żądanie zostało bezspornie udowodnione. Odpowiedzialność pozwanego w tym zakresie jest odpowiedzialnością in solidum z odpowiedzialnością pozwanej D. Ś., wobec której wydano wyrok zaoczny co do całej żądanej w pozwie sumy. Zobowiązania pozwanych wywodzą się z różnych tytułów prawnych (wyroków) i odpowiedzialność ta jest odpowiedzialnością in solidum.,

O odsetkach Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

W pozostałej części Sąd Rejonowy oddalił powództwo jako nieudowodnione z przyczyn wskazanych powyżej. (por. pkt. 2 wyroku)

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Nadto na podstawie art. 100 kpc - W razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Strona powodowa wygrała postępowanie w 41%, a strona pozwana wygrała postępowanie w 59%. Wobec tego w pkt. 3 Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.852,38 zł., na którą to składała się 41% kwoty opłaty sądowej od pozwu, zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora i kwoty zastępstwa procesowego radcy prawnego. Nadto w punktach 5 i 6 wyroku Sąd nakazał pobrać od stron w odpowiednim stosunku część kwoty stanowiącej zaliczkę na poczet kuratora pozwanego tymczasowo uiszczoną przez Skarb Państwa.

Zarządzenie:

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.